

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUNS, 7 DE MAIG DEL 1934

ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT MONTALEGRE, NÚMERO 5 BARCELONA : TELÈFON 24770

NÚMERO 437 : 10 CÈNTIMS

ELS JOCS FLORALS D'ENGUANY

Es celebraren ahir amb assistència de l'honorable President de la Generalitat i de les primeres autoritats de Catalunya

Un magnífic discurs de Pompeu Fabra

LA SOLEMNITAT I MAGNIFICÈNCIA DE LA FESTA

Ahir, amb la solemnitat acostumada, se celebrà al Palau de la Música Catalana la festa anual dels Jocs Florals de Barcelona, en el setanta-sisè any de la seva restauració.

La festa assolí un gran èxit. Hi assistí una enorme gernació, entre la qual hi havia una veritable munió de literats, polítics i altres persones de rellevant significació de la nostra terra.

A les quatre en punt de la tarda, hora anunciada per a donar començ a l'acte, arribà al Palau de la Música Catalana la comitiva oficial, formada per la representació de l'Ajuntament. La comitiva anava precedida per una secció de guàrdies urbans de cavall, de gran gala, i en landós de dos cavalls. En el primer cotxe anaven els uxers de l'Ajuntament; en el segon, els senyors Conde i Blanc; en el tercer, el regidor senyor Segarra i el senyor Vendrell; en el quart, els regidors senyors Bausili i Saltor; en el cinquè, els regidors senyors Roda i Codolà; en el sisè, el regidor senyor Mori, i en el setè els senyors Duran Reynals, conseller regidor, i el senyor Pi i Sunyer, alcalde de la ciutat.

L'arribada de les autoritats municipals fou complimentada per la Junta permanent dels Jocs Florals, al dintell de la porta. Poc després arribà l'honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, acompanyat del conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Gassol, i el secretari de la Presidència, senyor Alavedra. També feren cap al local on anava a celebrar-se la festa les altres autoritats de Barcelona, invitades expressament pel Consistori dels Jocs Florals.

Acte seguit d'haver arribat el President de la Generalitat, la comitiva, formada per les autoritats i el Consistori, féu la seva solemne entrada a la sala d'espectacles del Palau de la Música Catalana, en aquell moment na de gom a gom, i abundantment adornada com en les més solemnes jornades. Ultra domassos a les baranes

Josep Janés i Olivé, guanyador de la Flor Natural

dels pisos, s'havia repartit un gran devessall de flors naturals per tota la sala, i d'una manera especial a l'escenari. En aquest, en el lloc més preferent, i dalt d'una estrada, el luxós seient destinat a la reina de la festa,

i en el lloc més visible una gran bandera catalana, i d'altres també barrades, i una amb la creu vermella de Sant Jordi, i una de la ciutat de Barcelona.

L'aspecte que oferia el conjunt era magnífic i d'un to pujat de festa.

Dempeus el públic, aplaudi l'entrada de les autoritats i Consistori dels Jocs Florals a la sala, mentre la Banda municipal interpretava el cant nacional *Els Segadors*.

LA PRESIDÈNCIA DE LA FESTA

La comitiva passà a l'escenari, on es formaren dues presidències: la dels invitats oficials i la del Consistori. La primera era presidida pel President de Catalunya, senyor Companys, i formada pels senyors Gassol, conseller de Cultura; Pi i Sunyer, alcalde de la ciutat; Bosc Gimpera, rector de la Universitat; senyor Batet, general de la Quarta divisió; mossèn Jaume Barrera, en representació del bisbe, i les altres autoritats, senyors Duran Reynals, Saltor, Alavedra, Segarra, Mori, Pumarola, i Codolà, i els senyors Vendrell, Ribé, Rubí, Puigdomènec i Oller.

A l'altra presidència, en el lloc preferent, mestre Pompeu Fabra, i els altres mantenedors senyors López-Picó, Joaquim Balcells, Oller i Rabassa, mossèn Antoni Navarro, Francesc Mateu, ultra els adjunts, poetes i prosistes llorejats en altres Jocs Florals.

En el lloc destinat als secretaris prengueren seient els senyors Cassades i Gramatxes, i Rovira i Artigues, secretaris del Consistori.

Al peu de l'estrada presidencial formaren els macers de la Generalitat ves-

tits amb la clàssica gramalla, i els uxers de l'Ajuntament.

EL DISCURS DEL PRESIDENT DEL CONSULTORI SENYOR POMPEU FABRA

Obert l'acte amb les paraules de ritual: «Comença la festa», el president del Cos de mantenedors i a la vegada de Jurat, senyor Pompeu Fabra, passà a la tribuna i donà lectura al parlament presidencial. En aquest parlament, d'una gran importància i d'una pulcritud estilística excepcional, de cap a peus, ple d'ensenyaments pel que es refereix a l'evolució del redreçament de la llengua catalana. El seu autor estudia aquest redreçament i examina, amb la doble visió del filòleg i el literat, d'una manera minuciosa, els plecs suscitats a l'entorn de la depuració de la nostra llengua.

Davant la dificultat que representa el sintetitzar-lo, a causa de la seva perfecta unitat, a continuació reproduïm íntegres alguns fragments del discurs del senyor Fabra.

«Certament, l'obra sistemàtica de depuració i fixació del català s'ha acomplert enfora dels Jocs Florals. Però foren indubtablement els homes dels

Jocs Florals qui la iniciaren en reconèixer que calia alliberar la llengua escrita de les tares que havia contret durant els segles de decadència i en pressentir que això solament era realitzable mitjançant la coneixença de la llengua antiga i la de totes les varietats de la llengua parlada. Una obra d'acostament a la llengua dels nostres grans escriptors medievals i d'aprofitament dels materials que havien de subministrar-nos els parlars catalans actuals: hens ací l'obra que iniciaren aquells homes benemèrits, entre els quals excel·leix Marià Aguiló. Calia formar, per damunt dels dialectes, una llengua escrita única, la mateixa per a tots els catalans, i no tardà a alçar-se, dins els Jocs Florals, una veu propugnand la formació d'aquesta llengua: fou la d'un altre mallorquí, Jeroni Roselló, que, en el seu discurs presidencial, l'any 1873, retraient l'existència d'una llengua única a l'edat mitjana, declara que no fóra pas «de bon seny fer-ne tantes com són les corrupcions en què els diferents pobles la desfiguraren», i assenyala el camí a seguir per a evitar-ho. La via bona a seguir

(Segueix a la pàg. 12)

MOBLES

DECORACIO

J. PALLAROLS

EXPOSICIO

TALLERS

Passeig de Gràcia, 44

Porvenir, 22

200 LAMPARES

50 DORMITORIS

50 MENJADORS

40 SALONS

40 DESPATXOS

DORMITORI-ESTUDI

TOTS ELS MODELS SÓN D'ÚLTIMA CREACIÓ

La millor oportunitat per a comprar un bon mob liari. Varietat en mobles auxiliars en estils clàssic i modern

CONFECIÓ DE CORTINATGES

NOTA IMPORTANT

La casa J. Pallarols fa el transport de mobiliari a domicili per tot Catalunya, amb un recàrrec d'1 pta. per quilòmetre de distància

LA SENYORA CATERINA SOLÀ I TOUS DE FONDEVILA

Ha mort després d'haver rebut els Sants sacraments i la Benedicció apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afligits: espòs Pere Fondevila; fills Pere, Encarnació, Mercè i Carme; nét; fills polítics, Enric Herrero i Maria Roca; germans, Montserrat i Antoni; germans polítics; nebots; cosins; altres parents i la casa JACINT ROCA, en assabentar llurs amics i coneguts d'aquesta sensible pèrdua, els demanen la caritat d'una oració i els preguem que se serveixin concórrer a la casa mortuòria, carrer de Tuset, 30, avui, dilluns, a les onze, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de la Mare de Déu del Pilar, i després al Cementiri de l'Est.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

ROVIRA

CLARIS, 6 - Telèfon 18714

Màquines d'escriure de totes marques

Venda a termini, lloguer, reparació, etc.

Es la casa millor assortida d'Espanya.

Una interessantíssima manifestació de l'Economia catalana

El Saló de Turisme i dels Esports de la Fira de Barcelona tindrà lloc del 2 al 17 de juny

Per iniciativa del Patronat de Turisme de Catalunya ha estat acordada la celebració del primer Saló del Turisme i dels Esports, que haurà de celebrar-se a la nostra ciutat dels dies 2 al 17 de juny, en un dels palaus de Montjuïc destinats a la Fira de Barcelona.

Un comitè integrat per elements de la Fira i del Patronat de Turisme porta a cap, amb gran activitat, els treballs de preparació.

Durant aquests darrers dies s'han repartit amb profusió entre els més importants centres de la Península i de l'estranger, principalment entre les agències de viatges, hotels, oficines d'informació, tourings clubs i sindicats d'iniciativa, opuscles i cartells de propaganda turística de Catalunya, i especialment del Saló de Turisme. Es calcula prop d'un milió els impresos distribuïts segons un pla detingudament estudiat per a atraure el turisme, la qual cosa constitueix un esforç poques vegades superat en el nostre país en aquesta mena de campanyes. Aquest treball ha estat confiat a l'Oficina de Turisme de Catalunya, dependent de la Generalitat.

Es ja acordada la participació al Saló de Turisme de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona. Els serveis de la Generalitat que estan representats en aquest Certamen són els següents: Oficina de Turisme de Catalunya; Direcció d'Obres Públiques; Comitè de Cinema; Serveis Forestals; Aeronàutica; Regional Planning; Patrimoni Artístic monumental; Observatori meteorològic.

De la Corporació municipal barcelonina hi concorreran els Serveis d'Arxiu Històric; Circulació; Pla de la Ciutat; Piscines municipals; Urbanització.

També és segura la participació de la Ciutat de Repòs i de Vacances. La direcció de la secció esportiva ha estat confiada a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

Per altra part, han anunciat llur propòsit de prendre part en el Saló els organismes següents: Atracció de Forasters de Barcelona; Foment del Turisme del Pireneu Català; Sindicat d'Iniciativa de Tarragona; Atracció de Forasters de Sitges; Foment del Turisme de Palma de Mallorca; Centre d'Atracció i Turisme de Sant Sebastià; Atracció de Forasters de Cardedeu.

Al costat d'aquesta participació d'entitats del país, cal registrar que són cada dia més nombroses les inscripcions estrangeres d'Agències de Viatges, Companyies de Navegació, Aèries, Ferrocarrils, Hotels, Balnearis i Oficines de propaganda. Aquestes organitzacions enviaran al Saló notables col·leccions de propaganda, cartells, fotografies, opuscles, diorames, la qual cosa constituirà un conjunt interessantíssim.

Durant la celebració del Saló de Turisme i dels Esports i de la Fira de Barcelona, tindran lloc, ultra d'alguns congressos, festes populars al parc de Montjuïc i a Sitges.

Amb aquest motiu han anunciat la seva arribada a Barcelona nombroses carabanes de turistes procedents de París, Marsella i Tolouse. El Centre Català Suís de Berna organitza així mateix una excursió.

Totes aquestes dades indiquen, doncs, que el primer Saló de Turisme i la Fira de Barcelona constituirà un esdeveniment extraordinari que haurà de contribuir a augmentar a l'estranger el prestigi de la nostra ciutat i de Catalunya.

A PALAU-SOLITAR

Sis-cents campadors s'apleguen en el desè Campament general de Catalunya. El conseller de Cultura el visità, en representació de l'honorable President, i fou rebut amb entusiasme.

Dissabte a la tarda i ahir, a una vessant de prop de Can Gibert, a Palau-solitar, en ple Vallès, va tenir lloc el desè Campament general de Catalunya.

Enguany, la Federació d'Entitats Excursionistes va encomanar la direcció al Centre Excursionista Natura, Unió Excursionista de Catalunya de Sans i el Centre Excursionista Sabadell, assessorats pel Camping Club de Catalunya — o. g. d'a.

Centenars de campadors vinguts de tot Catalunya, des de Tortosa a Girona, s'aplegaren fins a uns sis-cents cinquanta, en unes cent-noranta tendes de totes mides i menes, i representant a un centenar de societats.

Dissabte a la nit, al voltant del foc de germanor, i després dels parlaments de benvinguda, va tenir lloc un concurs de cançons de muntanya, el qual fou guanyat pel grup de minyons de muntanya del C. E. Joventut Catalana.

Diuenge al matí, cap a quarts de dotze, va celebrar-se un Congrés Excursionista, en el qual parlaren els senyors Pinyol i Llop, Jové, Saltor i Pau Vila, sobre temes d'organització de l'excursionisme català.

Ahir al migdia, arribà el conseller de Cultura, a visitar el campament, en representació de l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, expressament invitat per aquest efecte.

El senyor Gassol anava acompanyat del senyor Alavedra, secretari de la Presidència, i del cap de premsa de la Generalitat, senyor Joaquim Vilà.

Els visitants foren rebuts pel Consell de la Federació d'Entitats Excursionistes, senyor Pau Vila, president

del Centre Excursionista de Catalunya, i pel Consell del Camping Club de Catalunya, i delegats de les entitats participants.

El senyor Gassol va revisar detingudament el parament dels diversos carrers de tendes, i s'aturà en algunes, especialment en les graciencques.

El senyor Gassol, després d'encoratjar els excursionistes a persistir en llur obra, va prometre l'ajut del Govern de la Generalitat en la tasca nacional i internacional que porta a terme l'excursionisme i el camping català organitzat.

Pels Boy Scouts de Catalunya, fou ofert al conseller de Cultura i acompanyants, un vermut d'adhesió.

En mig de les salutacions afectuoses dels campadors aplegats a Can Gibert, el senyor Gassol va traslladar-se a Barcelona.

Ahir, a les cinc, i amb el ceremonial de rigor, fou arriada la bandera que presidia la festa, i tot seguit foren aixecades les tendes i els seus estadants retornaren alegrement a llurs respectives poblacions.

Cal reconèixer agraïment públic als organitzadors d'aquesta festa nacional catalana, especialment als senyors Farré, Peris, Jové, Rossell, Pinyol i Llop, Saltor, etc., a les Girls Scouts de Catalunya, que tingueren cura del Servei sanitari, i als Boy Scouts de Catalunya, per l'higiènic servei de neteja.

ANUNCIS OFICIALS

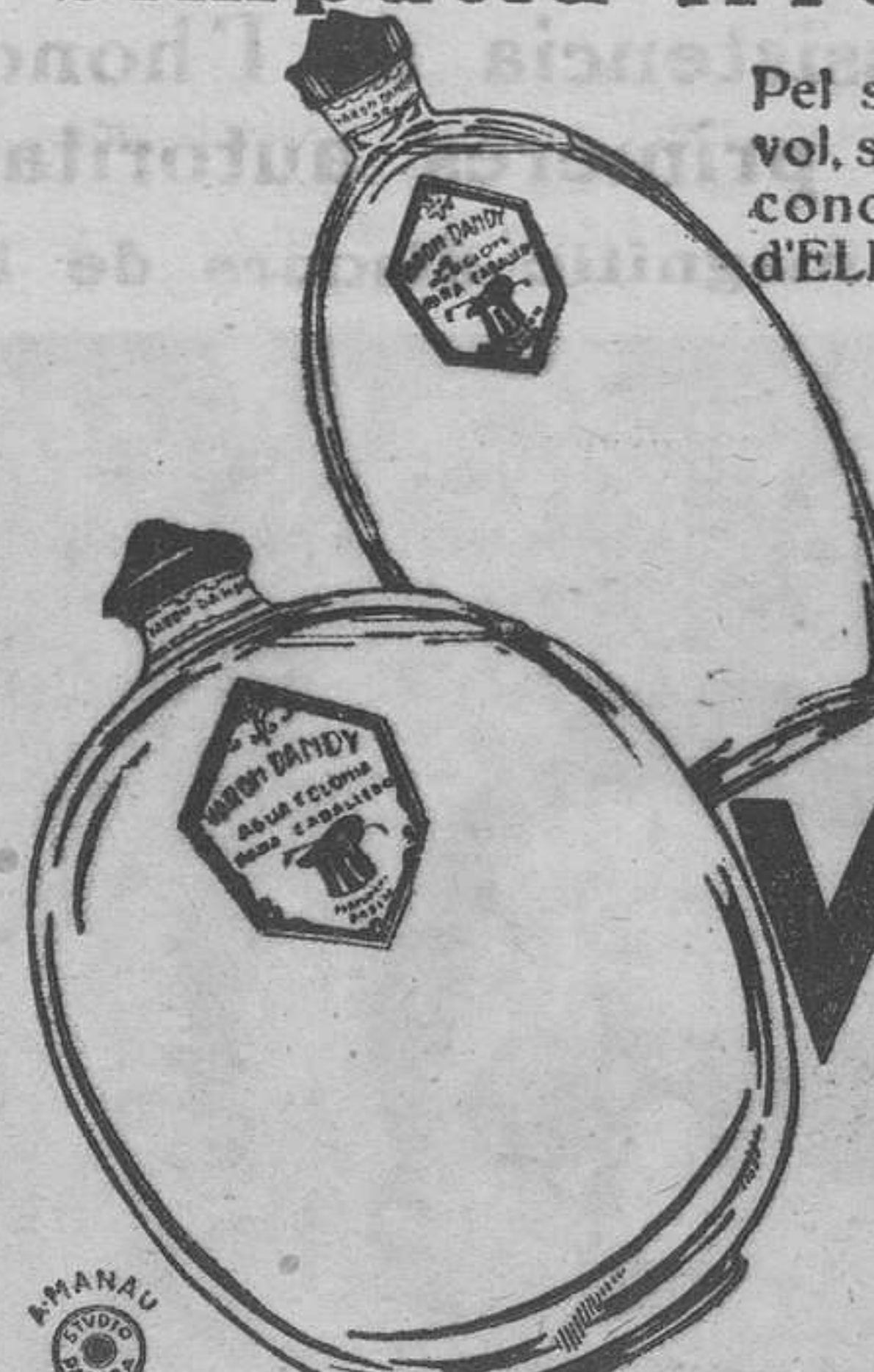
SOCIETAT GENERAL D'AIGUES DE BARCELONA

El Consell d'Administració, en compliment de l'art. 21 dels Estatuts socials, convoca els senyors accionistes a la Junta general ordinària, que se celebrarà el dia 22 de maig corrent, a les onze del matí, al domicili social, passeig de la República, 39, per tal de deliberar i resoldre sobre l'aprovació de la memòria, balanç i altres extrems de la competència de la Junta, de conformitat als articles 24 i 26 dels propis Estatuts.

Per a poder assistir a la Junta cal posseir, com a mínim, deu Accions, i s'hauran de depositar els títols o llurs resguards, lliurats per una entitat bancària inscrita a la Comissaria de la Banca Privada, a la Caixa de la Societat o a qualsevol dels Bancs: Societat Anònima Arnús-Garf, Banc Hispano-Colonial, Banca Arnús, Sindicat de Banquers de Barcelona i Banca Marsans, amb tres

AIGUA COLONIA = LOCIO

Presentació agradable Simpatia irresistible

Pel seu perfum hominivol, seriós i distingit, hom conquista el seu títol d'ELEGANT.

L'escut del seu blasó es sempre la marca dels Productes per a home:

VARON DANDY · AIGUA COLONIA · LOCIÓ

els quals, per asèpsia i pel seu perfum, el distingeixen com un VARO i el qualifiquen com un DANDY.

VARON DANDY

dies d'anticipació, almenys, a l'assenyalat per a la Junta, o sigui per tot el dia 18 de maig corrent.

A cada accionista dipositant li serà lliurada, juntament amb el rebut dels seus títols o resguards, una tarjeta d'admissió nominativa personal, en la qual constarà el nombre d'Accions que hagi dipositat i vots que li corresponguin.

Barcelona, 3 de maig del 1934. — El Conseller-director, Raison.

OBLIGACIONISTES DE FERROCARRILES CATALANES NO DIVAGUEM

Davant les greus circumstàncies en què ens trobem els obligacionistes d'aquesta Companyia, ja que per l'estat de suspensió de pagaments en què es troba, ja per la paorosa fallida que ens amenaça i que de no poder-la deturar seria la total ruina dels nostres estalvis, els sotassignats, junyits tots en la mateixa ideologia, us preguem que, sortint-vos de l'estat esmaperdut que alguns es troben per manca d'orientació, accepteu el conveni presentat per la Companyia, adherint-vos a ell, estampant els vostres títols a les seves oficines (Diputació, 239, 4.ª), o bé als Establiments bancaris, car unànimement opinem que és la millor solució per a tots, davant l'estat en què ens trobem, puix que a més de poder cobrar algun cupó dels diversos que

ens deu, i que ja és hora que ens pagui, ens donarà l'Administració de la Companyia, que és la més ferma garantia per a la salvació dels nostres interessos.

NO DIVAGUEU I ESTAMPILLEU!

Per a informació i detalls: Joan Mans i Cordoní, de dotze a una, i de set a vuit; carrer de Santa Ana, 22, pral; telèfon 22050.

Assumpció Serra, Caterina Calpena de Rodríguez, Camil Cots, Josep Casamitjana, T. Parera, Francesc Serra, Jaume Cañameras, A. Calmet Caral, Emili Cunille, Lliberi Rubies, Just Ferrer, Enric Mauri, Manuel Fernández, Francesc Boada, Maurici Bloch, Lluís Castello, Adela Martorell, Miquel Geramas, Josep Solé, Bonaventura Duran, Raimond Castañé, Miquel Anladell, Joaquim Ribas, Antonio Heras, F. Rodríguez Alfonso, Salvador Ubach, Vicenç Tàtaret, Lluís Vilar, Dolores Sansalvadó, Bernard Lalueza, Pilar Farrés, Josep Riera, Magdalena Clavé, Josepa Morera, F. Serra Bosch, Martí Ribas, Dolores Bech, Isabel Pérez, vídua de Bech, Joaquim Sardà i Angela Lluch.

Waters Cardona. Vergara, 1

ANTONI SERRA i BOTINAS

Ha mort cristianament, a l'edat de 55 anys

A. C. S.

Els qui el ploren: la seva desconsolada esposa Raimunda Gorchs, fills Francesc i Antoni, filla política Concepció Tersol, germans, mare política, cunyats, nebots, cosins i els parents tots en assabentar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguem que el tingin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer del Carme, n.º 7, principal, avui, dilluns, a dos quarts de dotze del matí, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Betlem, i després al Cementiri Nou.

No es convida particularment

JAUME BONJOCH i FELIU

Ha mort cristianament, a l'edat de 45 anys

A. C. S.

Els qui el ploren: esposa Juliana Puente i Ibàñez, filla Isabel, mare Encarnació Felu, pares polítics Sever Puente i Gregòria Ibàñez (absents), germana Isabel, germà polític Joan Brustenga, nebot, nebots polítics (absents), tia, cosins, família tota i les raons socials vídua de Simon Bonjoch, Brustenga i Saborit, Stat. en Cta. i Col·legi d'Artífexs en Ebenisteria en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguem que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer del Consell de Cent, número 377, avui, dilluns, a les quatre de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de la Puríssima Concepció, i després al Cementiri Vell.

No es convida particularment

LA FINAL DEL CAMPIONAT D'ESPANYA

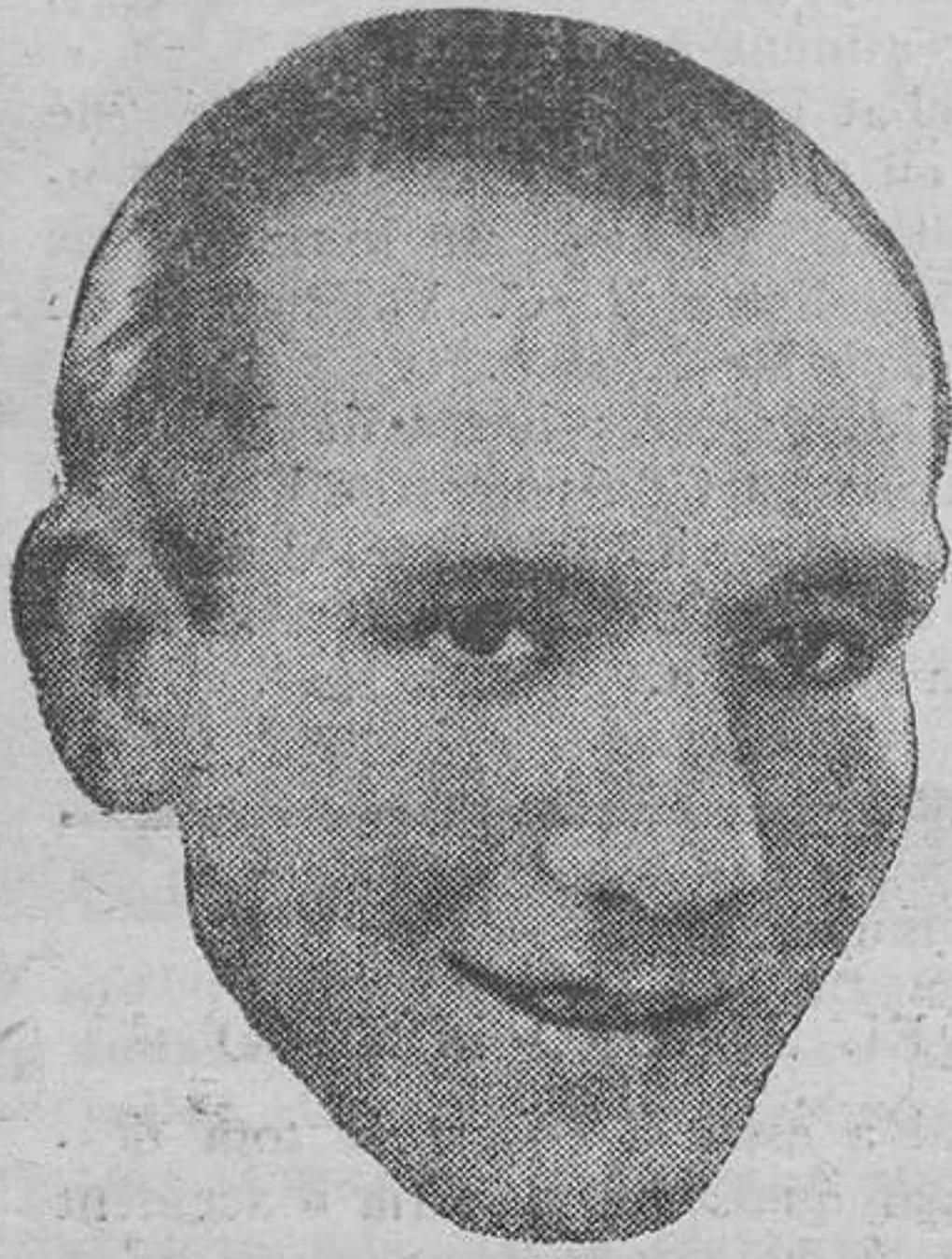
El Madrid, guanyant al València per 2 a 1, s'adjudica el títol del campió d'Espanya. El matx fou molt competitiu, i el València que fou més enemic de que hom suposava, arribà a portar avantatge en el marcador.

La Unió d'Irun campió d'Espanya amateur, en vèncer a l'Olimpic de Xàtiva per 2 a 1

MADRID, 2 VALÈNCIA, 1

EL TRIOMF DE LA LòGICA

El partit final de Campionat Copa d'Espanya de futbol jugat ahir per la tarda a l'Estadi de Montjuïc, entre els dos finalistes València i Madrid, va acabar amb el triomf previst per

tothom, del Madrid. La lògica aquesta volta no ha fallat. El Madrid, que després de la seva victòria damunt de l'Athlètic de Bilbao es perfilava ja com a campió, ha pogut fer-se amb el títol que amb tant d'anhel feia anys que venia cercant. Tcal convenir que ha caigut en bones mans. El Madrid, que és indiscutiblement un dels millors onzes de la península, va arribar a finalista per mèrits propis i seguint un camí més difícil que no pas el València, els adversaris del qual havien estat de menys categoria. Per això la seva victòria d'ahir, perfectament lògica, que no ha fet sinó corroborar el que abans del matx tothom li atribuïa, haurà d'ésser acceptada per tots com a una conseqüència lògica de la seva superioritat. La lògica, que en futbol tantes vegades falla, va imposar-se ahir, i va fer que el Madrid sortís de l'Estadi campió d'Espanya.

UN TRIOMF DIFÍCIL

En allò que, en canvi, no es presentava ja tan lògic, fou el desenvolupament de la partida. El que no estigué tan d'acord amb el que es tenia previst, fou el joc desenvolupat per ambdós finalistes. Es ja gairebé una cosa tradi-

tament els seus mèrits de finalista, va encarregar-se de desfer aquestes suposicions, i jugant una excel·lent partida, una magnífica partida — estaven temptats de dir que inclòs una partida superior a les seves possibilitats — va fer que el triomf del Madrid fos un triomf difícil, difícilíssim, que la partida es desenrotllés en una pla de perfecte igualtat, fins el punt que era ben entrada la segona part que el València encara portava en el marcador l'avantatge d'un gol a zero, i semblava que en definitiva sortiria guanyador del matx.

I perquè això es produís, calien dues coses que varen ocórrer. Que el Madrid jugués menys que el que hom esperava d'ell, després dels seus magnífics partits amb l'Athlètic de Bilbao, que no va pas repetir ahir, i fou també necessari que el València jugués molt més del que hom creia. El Madrid, guanyador de l'Athlètic, només va sortir un quart d'hora a la segona part, en els moments que va marcar els dols gols que li donaren la victòria. En aquells moments, la seva superioritat sobre els valencians fou evident, i en aquell quart d'hora va sortir el Madrid, campió d'Espanya, a fer-se amb el títol. Però la resta del matx, l'equip madrileny, especialment a la primera part, va estar en moltes ocasions a mercè del seu adversari, fins el punt que no fou pas l'equip campió d'Espanya el que portà durant més

temps la iniciativa i el domini. Va triomfar perquè és evident la seva superioritat; tan evident, que creiem que un altre partit ambdós onzes hauria decidit-se per un marge de gols més ample que no pas el partit d'ahir. Però aquesta superioritat que indiscutiblement té, i va demostrar-ho en els moments en què va forjar el seu triomf, ahir no la va posar de manifest més que en comptades ocasions, i per això, si estimen lògic el seu triomf, també, a jutjar per la manera com va jugar-se, haguéssim estimat com a lògica una victòria del València, que estigué a punt de produir-se.

UNA TÀCTICA EQUIVOCADA

El Madrid, especialment a la primera part, va equivocar la tàctica. Va deixar que el València imposés el joc per alt, en el qual portava franca avantatge; sense que per la seva banda fes el joc ras tan característic seu, depura escola madrilenya, en el qual és molt superior als seus adversaris. Mentre el Madrid va jugar a base de passades als extrems, amb centres alts d'aquests, la defensa del València, les condicions físiques de la qual són magnífiques, va poder anul·lar amb facilitat tots els avanços dels davanters madrilenys. Quan, a la segona part, el Madrid va començar a jugar ras, i inicià els seus atacs a base del terç central, la defensa del València era desbordada amb relativa facilitat, i el Madrid va poder-se adjudicar el triomf que de bell antuvi tothom li adjudicava.

Per altra banda, va contribuir també al resultat, la circumstància que fou el València qui emprà més, durant el partit, el joc que podrien dir-ne de final. El Madrid va semblar en moltes ocasions un onze desmoralitzat, mancat d'entusiasme, que no jugava un part tan decisiu. En canvi, el València, inferior potser en joc, va sortir al camp disposat a donar-ho tot, i va jugar amb un entusiasme que no va desfaltar ni un sol instant. Els seus jugadors donaven la sensació de voler fer-se amb la victòria.

UNA IMPRESSIÓ DEL PARTIT

La primera part fou francament favorable al València, i la segona, en canvi, fou el Madrid l'equip que més dominà i que més jugà.

Al rendiment de les línies mitgeres cal atribuir-lo en bona part aquest fet. A la primera part, mentre la línia mitgera del València va jugar excel·lentment compenetrada, i Iturraspe, el mitg centre valencià, que fou ahir una de les figures de l'onze, va comptar per encerts les seves intervencions, la línia mitgera del Madrid, en canvi, estigué completament apagada. Ni el gran dels Regueiro, ni Bonet ni Leon, feren gran cosa a la primera part, i això facilità en gran manera el domini del València, que va exercir-lo en alguns moments amb certa intensitat.

A la segona part, en canvi, els mitjos del Madrid, especialment Pere Regueiro, jugaren com acostumen, i això, afegit a uns moments d'inspiració de l'onze, varen permetre al Madrid aquell domini que li va donar la victòria. Des d'aquest punt de vista el Madrid semblà aplicar únicament la llei del mínim esforç. Quan va tenir els dos gols que li donaven avantatge en el marcador, es va limitar a conservar aquella avantatge. Però el València, que s'havia prodigat amb excés al principi, no estava al final del partit, en el darrer quart, en condicions de llençar-se a fons, per tal d'obtenir quan menys l'empat. I va acceptar ja, com a una cosa definitiva, aquell 2-1 que assenyalava el marcador, convençut que ja no li seria possible variar-lo enfront de l'onze que s'havia anat creixent.

L'EFFECTIVITAT DEL MADRID

Va contribuir també al resultat l'efectivitat de la línia davantera del Madrid damunt de la dels seus contraris. Sense dominar més, el Madrid va tirar un tret al pal a la primera part; va aconseguir els dos

gols a la segona, n'obtingué un altre anul·lat per off-side per l'àrbitre. També a la segona part, Cano es veié obligat a efectuar moltes parades difícils. En canvi, el València, que dominà tant com el seu contrari, foren comptades les ocasions en què tirà a gol amb encert, i Zamora hagué d'intervenir ben poc i gairebé mai en trets perillosos.

La davantera del València fou, doncs, el punt flac de l'onze. Si ha-

gués estat més efectiva, possiblement en el primer temps hauria ja aconseguit un avantatge difícil de remuntar pel Madrid. Però entre el quintet d'atac valencià figuraven dos mitjos — Abdon i Villagrà — i ahir no aconseguiren pas secundar els seus companys. I d'això se'n ressentí tota la línia.

ELS GUANYADORS

Zamora no s'hagué de prodigar amb excés. Intervingué, quan ho féu amb l'encert en el característic, i poca cosa podia amb el gol, ja que féu una sortida arriscada. La defensa del Madrid fou una línia completa. Ahir Quincoces superà lleugerament al seu company. Com a línia, la mitgera del Madrid fou la menys afortunada. A la primera part, tots inferiors al seu rendiment habitual. A la segona, Pere Regueiro excel·lí damunt dels seus companys. Leon i Bonet, discrets. De la davantera, el millor de tots Hilario, que fou una de les figures del Madrid, fins el punt que sortiren dels seus peus el 50 per 100 de perills que sofrí la porta de Cano. També Lluís Regueiro, especialment a la segona part, va demostrar la seva classe. Samitier dirigí la línia amb encert, i Lazcano fou també un molt bon extrem. En canvi, Eugeio fou el més fluix de la línia.

... I ELS VENÇUTS

El València ja havem dit que jugà un magnífic partit. No podia fer res més del que féu. Canc a la porta tingué una magnífica actuació. Deturà una sèrie de trets perillosos de la davantera madrilenya. La defensa, magnífica. Torregaray i Pasarir rivalitzaren en encerts. A la línia mitgera, el millor de tots Iturraspe, que fou una de les figures del València. En bona part es deu, a la seva excel·lent actuació, el rendiment de l'onze. Conde i Bertolí el secundaren mol bé, per aquest ordre. De la davantera, el millor, Costa, pel seu treball durant tot el partit. Torredesot fou també un extrem perillosíssim, i Vilanova, un davanter centre perillós. En canvi, Abdon i Villagrà molt inferiors als seus companys.

L'ARBITRATGE I EL PÚBLIC

Tingué cura de l'arbitratge el senyor Vilalta, del Col·legi Català, que arbitrava per primera vegada una final. La tasca, sense ésser perfecta, fou bona, i sabé portar el partit per bons viarans. Els més descontents foren els madrilenys, al quals anul·là un gol per off-side i deixà de castigar un penalty per fould a Eugeni, dintre de l'àrea. Amb tot, sabé sempre imposar el seu criteri, i va tallar d'arrel el joc violent.

El públic assistí en nombre considerable, i faltà molt poc perquè l'Estadi no oferís un ple imponent. Pot calcular-se al menys en cinquanta mil persones els que presenciaren el partit.

El públic català, lluny de cap mena d'apassionaments, assistí a la lluita amb una veritable imparcialitat, i donà una prova més del seu alt esperit esportiu, que haurà d'ésser encomiat per tothom. Aplaudí amb entusiasme tot allò que feren els equips, i les jugades, dignes de mèrit, sense fer cap mena de distincions. Uns i altres poden estar completament satisfets del comportament dels esportius de Catalunya.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT SENYOR COMPANYS I AUTORITATS, PRESENCIEN EL PARTIT

A la llotja presidencial prengueren seient l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, acompanyat del seu secretari particular senyor Alavedra; els consellers senyors Selves, Barrera i Martí Esteve; els consellers regidors senyors Martínez Cuenca; el president de Duran-Reinalds, Ventós, Vilalta i

AVUI, ESTRENA

CATALUÑA

UNA OBRA QUE SEGUIREU AMB INTERÈS

Una exclusiva FEBRER I BLAY

cional que la final es decideixi sempre per una diferència mínima. I aquesta vegada eren molts els que suposaven que el Madrid obtindria una victòria per un ample marge de gols. Però el València, que ahir va justificar abas-

JOSEP GIRONÈS, CAMPIÓ DE CAMPIONS, EL DIA 13, A L'ESTADI

EL CIENTÍFIC I GRAN COLPIDOR ARA, EL DIA 13, A L'ESTADI

EL COMBAT MUNDIAL UZCUDUN - SCHMELING, EL DIA 13, A L'ESTADI

OPEL

EL COTXE PRIMARI D'EUROPA

AMB AUTÈNTIQUES RODES AMB RODES

I COMPLETAMENT EQUIPAT

VEGEU

CONCESSIONARI: ROMAGOSA S.A. València, 295 : BARRONIA

Diumenge vinent, UZCUDUN

TROFEU FRANCESC MACIA

Els campionats motociclistes de Catalunya se celebraren ahir amb un exit d'organització

Els nous campions de Catalunya són Simó "Terrot", en 250 c. c., E. Vidal, "Norton", en 350 i 500 c. c., i J. Grau, "Rudge", en side-cars

L'Assemblea municipal senyor Escofet. També hi veiérem el senyor Sánchez Guerra, secretari de la Presidència de la República, i els dirigents de la Federació Nacional i Catalana.

La presència del senyor Companys a la llotja presidencial fou acollida amb mostres de gran afecte, a les quals cal remarcar les dels valencianistes.

EL QUE FOU EL PARTIT

Des de molt abans de l'hora anunciada per a la celebració de la final professional, començaren a afuir a milers els aficionats. Cal esmentar el gran nombre de valencians que utilitzant tots els mitjans de locomoció acudiren a animar el seu equip favorit. D'entre ells destacaren uns vintguts amb uns autobusos que portaven la inscripció de «València saluda Catalunya».

Amb un xic de retard sobre l'hora anunciada, saltaren al camp els equips. El primer en fer-ho fou el Madrid, i immediatament el València. Ambdós foreu rebuts amb una clamorosa ovació, que durà llarga estona. Els miers de valencians feien onejar les banderes, i tot l'Estadi oferia un magnífic aspecte. Poc després ho féu l'àrbitre, senyor Vilalta, secundat pels col·legiats catalans senyors Arribas, Caslerenas, Armengol i Espelta.

Els capitans Zamora i Pasarin se sortegaren els camps, i immediatament els onze s'arreglaren de la següent forma: *Madrid* (jersei blanc): Zamora, Ciriaco, Quincoces, P. Regueiro, Bonet, Leon, Lazcano, L. Regueiro, Samitier, Hilario i Eugenio. *València* (jersei vermell): Cano, Torregaray, Pasarin, Bertoli, Iturraspe, Conde, Torredelfot, Abdon, Vilanova, Costa i Villagrà.

PRIMERA PART

La primera part, en general igualada, ha transcorregut amb un lleuger domini del València. Malgrat això, el Madrid ha tirat set còrners, per dos dels seus contraris. La primera jugada perilosa ha estat un tret de Samitier, deturat per Cano, en magnífica estirada. Després ha atacat el València, i Abdon ha xutat arran del pal, quan el gol semblava imminent. Poc després, un centre d'Eugenio ha estat rematat amb el cap per Regueiro, i Cano, en una altra estirada, ha pogut envier «in extremis» la pilota a còrner. Després hem anotat algun tret de Costa, perillós, però a quic. La jugada més emocionant d'aquest temps ha estat un tret formidable d'Hilario, que ha rebotat al pal quan Cano estava batut. Per fi la pilota ha estat desviada a còrner. I després del setè còrner contra el València, l'àrbitre ha assenyalat el final del primer temps.

EL SEGON TEMPS

La segona part ha començat amb domini del València, que ha sortit amb molt d'entusiasme. Als tres minuts de joc, Bartoli ha centrat sobre gol. Vilanova s'ha ficat entre els defenses, ha percaçat Quincoces i s'ha fet amb la pilota. Zamora ha sortit tirant-se als peus de Vilanova, però entre aquest i Costa i Villagrà han aconseguit enviar la pilota a la xarxa. Zamora ha estat lleugerament lesionat en la jugada, però ha seguit jugant.

Ha seguit dominant una estona el València, però després ha estat el Madrid qui ha portat la iniciativa de l'atac. Als quinze minuts de joc, Samitier ha fet una passada avançada a Hilari, i aquest ha marcat bo i burlant la sortida de Cano. L'àrbitre, davant de les protestes dels madrilenys, ha anul·lat el gol per off-side, puix que Hilari estava sol davant del porter. Ha seguit dominant amb intensitat el Madrid, i la defensa valenciana ha tallat no molt relatiu un avanç d'Eugenio. Els madrilenys han demanat penalty, però l'àrbitre no l'ha concedit.

Poc després, un centre d'Eugenio ha estat remat molt bé amb el cap per Regueiro, però Cano, en una paradassa, ha aconseguit allunyar el perill.

Als vint-i-set minuts de joc, ha aconseguit el Madrid l'empat. Unes passades entre Hilario i Eugenio, amb interenció de Samitier, han finit amb un tret formidable per alt el canari, que ha batut irremissiblement Cano.

El gol ha enardit als madrilenys i ha desmoralitzat al València. Un minut després, una sèrie de passades entre Samitier i Regueiro han acabat amb un lliurament del primer a Lazcano, el qual, d'un tret ras, a l'angle, que ha rebotat al pal i s'ha ficat dintre la xarxa, ra aconseguit el gol de la victòria.

El partit ha estat ja decidit. Tan sols en els darrers moments hi ha hagut un parell d'incursions perilloses de Torredelfot, que feien témer la possibilitat d'un empat; però el matx ha acabat sense variació, amb el resultat de 2 a 1 a favor del Madrid, el qual s'ha adjudicat, per tant, el títol de campió d'Espanya.

EL LLIURAMENT DE LA COPA PEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Acabat el partit, han pujat a la llotja presidencial els jugadors de l'equip guanyador. El President de la Generalitat, que ostentava la representació del President de la República, senyor Alcalà-Zamora, ha fet lliurament de la copa al capità de l'equip guanyador, Ricard Zamora, en un breu discurs en català, en el que ha felicitat els campions per la seva victòria. Zamora ha contestat amb uns hures, corejats pels seus companys, i ha agraït l'atenció del senyor Companys.

ALGUNES OPINIONS

Acabat el partit, hem demanat l'opinió sobre aquest als capitans dels clubs, jugadors i algunes personalitats.

EL PRESIDENT DE LA FEDERACIO NACIONAL, SENYOR GARCIA DURAN

Ha dit que el públic li havia produït una impressió excellent, i que el seu càrrec li impedia fer cap apreciació. No obstant, hem pogut obtenir d'ell que el Madrid ha jugat molt bé, que era merescuda la seva victòria i que el València havia jugat també una partida excellent.

RICARD ZAMORA, CAPITA DE L'EQUIP GUANYADOR

Estava radiant de satisfacció per la victòria aconseguida pels seus. Ha dit que havia trobat excellent el públic, regular l'àrbitratge, i que en cap moment havia desconfiat d'obtenir la victòria, per tal com creu que la indiscutible classe del Madrid tard o d'hora havia d'imposar-

se. Creu, però, que el Madrid no ha donat el rendiment que pot donar.

PASARIN, Capità del València

Estava satisfet del que han jugat els seus companys. Ha reconegut la superior classe del Madrid, però que tal com ha anat el partit, ells havien d'adjudicar-se la victòria, o almenys un empat. Ha trobat excellent l'àrbitratge i el públic, i ha estimat que era off-side el gol anul·lat al Madrid.

JOSEP SAMITIER,

Davanter centre dels guanyadors

Ens ha manifestat: — Estic molt content per la victòria. Crec que si haguéssim jugat ras pel centre, hauríem aconseguit molt menor resultat.

JACK GREENWELL, Entrenador del València

Ens ha dit: — Aquesta vegada ha triomfat la lògica. Els meus homes no podien jugar més del que han jugat. Un empat hauria reflectit el que ha estat el partit.

EL SENYOR COLINA, Del València

Ha dit que aquesta vegada el Madrid havia estat el València, per tal com havia perdut un partit que tenia guanyat.

EL SENYOR VILALTA, Àrbitre del matx

Ens ha dit que havia guanyat el millor. Que estava satisfet del comportament de públic i jugadors, i que era off-side el gol anul·lat al Madrid, que havia assenyalat abans que Hilario xutés a gol.

UNIO D'IRUN, 2 OLIMPIC, DE XATIVA, 1

Abans de la final professional s'ha jugat la final del Campionat d'Espanya amateur, entre l'Irun i l'Olimpic, de Xativa. Ha acabat també amb el resultat de 2 a 1, a favor de l'Irun, i també ha estat el primer en marcar l'equip vençut, que ho ha fet al minut de joc.

La victòria de l'Irun ha estat merescuda, per tal com els seus jugadors han demostrat estat més preparats per una final que els seus contraris, els quals s'han lleniat a la primera part a un tren fantàstic, que després no han pogut mantenir, i per això l'Irun s'ha pogut imposar a la primera part. Amb tot, la victòria ha estat difícilíssima d'obtenir, fins al punt que el gol de la victòria ha estat protestat per off-side pels vençuts.

La primera part ha acabat amb el resultat d'un empat a gol. Al minut de joc, Cuenca ha enviat un tret al pal, i Albert ha rematat a la xarxa. Als quaranta-dos minuts de joc, un centre de Castillo ha acabat amb un fortíssim tret d'Echezarreta, que ha valgut l'empat als seus.

A la segona part, René Petit, que jugava de davanter centre amb els guanyadors, als vint-i-dos minuts, ha recollit una passada de Castillo, vorejant l'off-side, i serenament ha aconseguit el gol de la victòria.

Ha arbitrat el senyor Comorera, del Col·legi Català, i els equips eren:

Irun. — Emery, Aizac, Mancisidor, Sotes, Lecuona, Maya, Castillo, Echezarreta, René Petit, Chipia i Arana.

Olimpic, de Xativa. — Vives, Pedrín, Eduardo, Calatayud, Luz I, Luz II, Valero, Cuenca, Benet, Albert i Ricart.

Han destacat Emery, Mancisidor, Lecuona, Echezarreta, i els extrems, pels guanyadors, i Vives, els germans Luz i Albert i Valero, pels vençuts. — LOIX.

OFERIMENT ALS NENS DE LA CASA DE CARITAT

La Federació va fer l'ofertament, a la Junta de la Casa de Caritat, que poguessin assistir a presència la final cent nens de l'Assistència Social, que no cal dir amb quin entusiasme varen seguir les gestes dels finalistes del Campionat d'Espanya.

Avui, ESTRENA

Una pàgina arrencada a la mateixa vida. En el mateix programa

Una exclusiva FEBRER i BLAY

MOTORISME

La manifestació motorista d'ahir, «Trofeu Francesc Macià», cal qualificar-la d'excellent sota tots els aspectes. Les sortides de cada classe foren fetes amb una puntualitat extrema, fins i tot amb un lleuger avanç sobre l'horari previst. Recordem que per a la sortida de la classe 500 hi hagué un xic de pausa, perquè calgué permetre l'entrada de

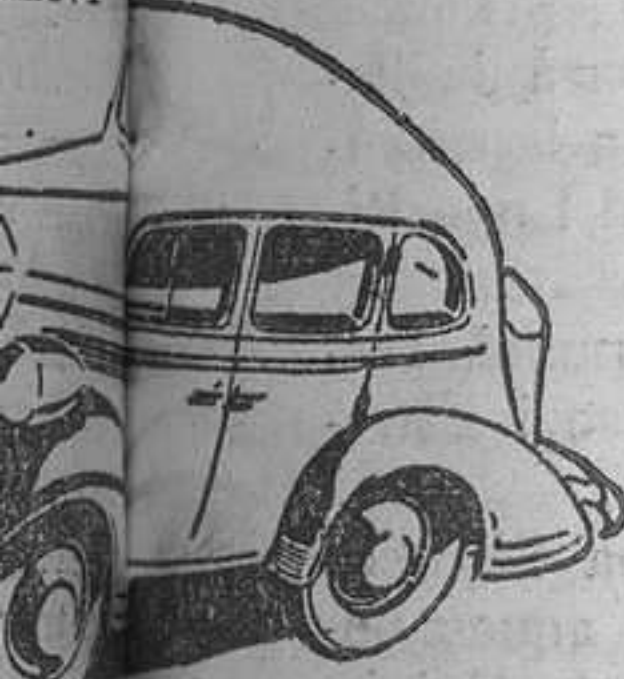
3 RINGS, 70 BOXADORS, 35 COMBATS, EL DIA 13, A L'ESTADI

EL D'ALFARA, L'ADVERSARI DEL CAMPION DEL MÓN, THILL, EL DIA 13, A L'ESTADI

ECHERRARRIA, UN DELS MILLORS PLUMES EUROPEUS, EL DIA 13, A L'ESTAD

1934

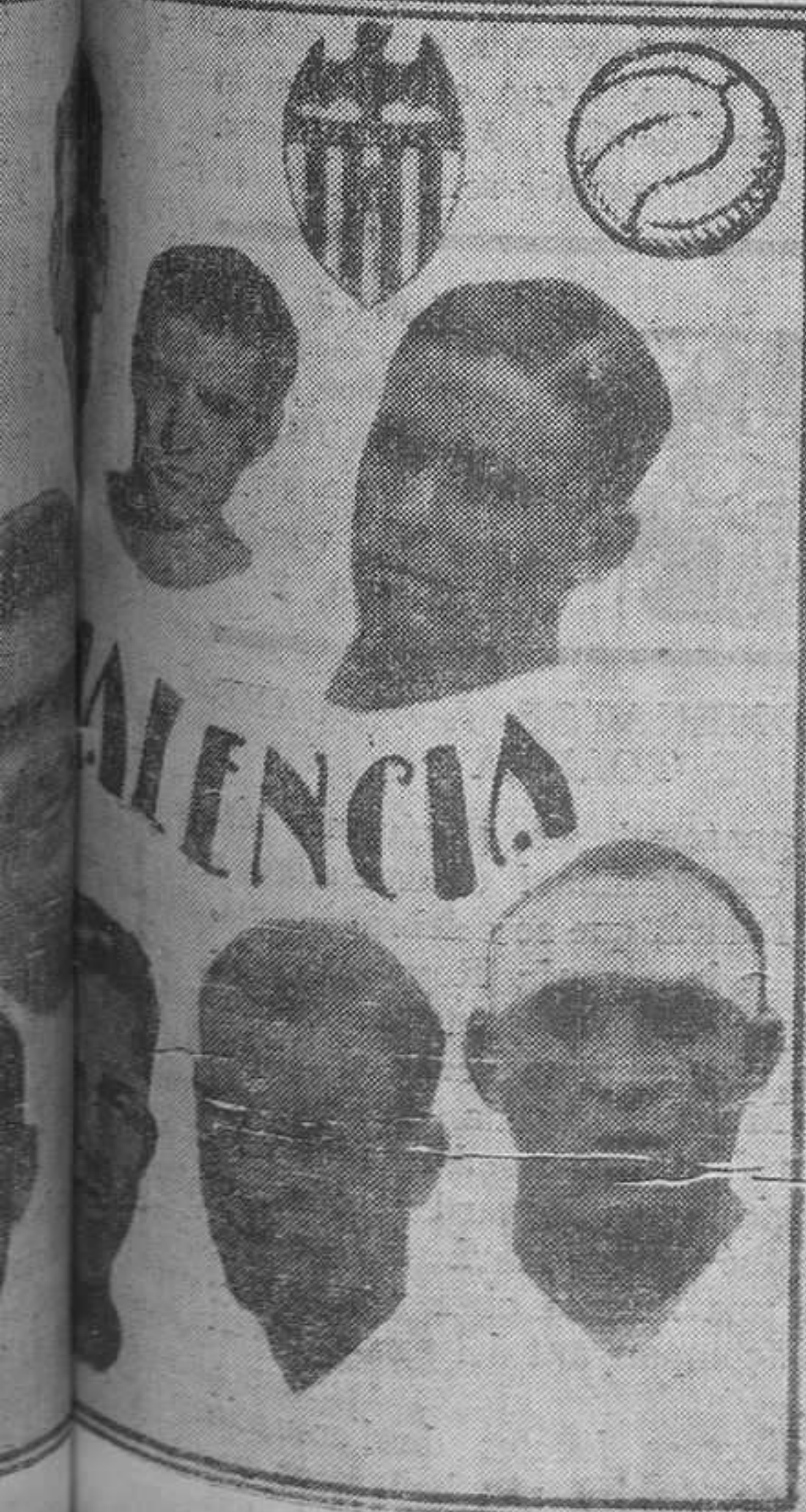
PRIMOROS

AVUI!

S. en C.

BAJONA : Telèfon 73007

el gran matx SCHMELING

AL PALAU DE PROJECCIONS
Un acte de l'Associació Obrera de Concerts

Arir, a la tarda, tingué lloc, al Palau de Projeccions, un concert, de caràcter extraordinari, organitzat per l'Associació Obrera de Concerts i en commemoració de la Festa del Treball.

En l'esmentat concert féu la seva presentació l'Institut Orquestral de dita Associació, sota la direcció del mestre senyor Joan Pich Santasusagna.

El President de la Generalitat, després d'assistir al partit de futbol i fer lliurament de la copa a l'equip guanyador, assistí al concert junt amb el senyor Alavedra. Més tard hi acudí el senyor Gassol.

El senyor Companys que fou saludat amb una llarga ovació, fou complimentat pels emstres Pau Casals i Lamotte de Grignon i altres personalitats.

El President restà una bona estona al Palau i fou després acomiadat amb aplaudiments d'afecte i adhesió.

A CALDES D'ESTRAC

Amb assistència del conseller de Sanitat, es féu el lliurament d'un banderó a la Joventut d'Esquerra d'Estat Català

Ahir, al Centre Català Republicà de Caldes d'Estrac, se celebraren diversos actes amb motiu d'efectuar-se el lliurament d'un banderó a la Joventut d'Esquerra d'Estat Català d'aquella població, amb assistència del Conseller de Sanitat, doctor Dencàs.

A l'acte del lliurament del banderó pronunciaren breus parlaments els senyors Joaquim Soler, Raimond Argimon, Estapé, Bagné, Talens, Josep Badia i la senyora Carme Ballester de Duran.

Finalment el doctor Dencàs pronuncià el següent discurs:

«Parlar-vos de política fent servir per únic objectiu la terra catalana, us ho hauria de fer en un to optimista. Aquest optimisme en parlar de la política en relació a terres enfora ja s'esmorteeix. I és que dins les terres d'Espanya anem veient com de dia en dia es va esmoreint el sentit esquerrista de la República.

L'orador es refereix després a les maniobres que la reacció ve realitzant poc a poc, encara que no es decideixin a embestir a fons per implantar la dictadura.

Catalunya, però, — afegeix — sabria, si arribava aquell moment, tenir consciència del seu deure i ho impediria de totes les maneres. La magnífica manifestació antifeixista del diumenge passat a Barcelona és un avís que la reacció ha de tenir en compte. Catalunya, al mateix temps que es posaria en peu de guerra per tal d'impedir la vinguda del feixisme, també es mobilitzaria si es tractés d'arrabassar-li ni un bri de les llibertats conquerides.»

El públic, a peu dret, aplaudí llargament el doctor Dencàs, i es donaren visques a les joventuts i crits d'abaix el feixisme.

Acte seguit el senyor Badia lliurà el banderó al cap de les joventuts d'Estat Català.

Seguidament el doctor Dencàs i acompanyants visitaren les diverses dependències del Centre i el Balneari de Caldes, propietat i administrat per la població, i després empergueren el viatge de retorn a Barcelona.

HOMENATGE A LA MAJORIA RADICAL DE L'AJUNTAMENT

Ahir, el Partit Radical de Caldes d'Estrac, celebrà diversos actes en homenatge a la majoria consistorial d'aquell Ajuntament, i el lliurament d'un bastó de comanament a l'alcalde de la població, senyor Comas.

Amb aquest motiu, es traslladaren a Caldes diversos elements del partit de Barcelona i representacions de Centres radicals.

Al matí s'efectuaren ballades de sardanes al Parc Camprubí, i al migdia se celebrà un banquet en honor dels regidors radicals, al qual assistiren alguns dirigents del partit.

A la tarda tingué lloc un acte d'a-

firmació republicana, en el qual prengueren part diversos oradors, i es lliurà el bastó de comanament a l'alcalde de la població, senyor Comas.

EL SENYOR SANCHEZ-GUERRA A MADRID

En l'express d'anit sortí cap a Madrid el senyor Sánchez-Guerra, secretari particular del President de la República.

«LA TIERRA» DENUNCIADA

Així que arribà de Madrid l'edició del diari La Tierra, fou recollida, per haver estat denunciada pel fiscal.

CONFERÈNCIA DEL DIPUTAT COLLEFORNS A L'AGRUPACIÓ D'ESQUERRA DEL POBLE NOU

Dimecres vinent desenvoluparà la conferència anunciada, la qual versarà sobre el tema: «Tornada a Madrid a la política de l'any 1898 (Pèrdua de

Cuba, Puerto-Rico i Filipines)», a les deu de la vetlla, en el grandios saló d'actes de l'esmentada entitat d'Esquerra, carrer de Lluç, 218. tocant a la Rambla del Triomf, de Sant Martí. Davant del signicat i transcendental importància de la qüestió a tractar, promet veure's l'acte molt animat, car ha despertat gran interès.

ELS FUTBOLISTES TRIUMFADORS A LA GENERALITAT

A dos quarts de vuit del vespre d'ahir els equips del Madrid i de l'Irun, juntament amb llurs directius, estigueren a la Generalitat per tal d'acomodar-se del President.

Entre els visitants hi havia la senyora del jugador del Madrid, Quincoces, i la senyoreta Maruja Rodríguez.

Ricard Zamora féu la presentació dels jugadors, als quals felicità el President.

S'impressionaren algunes fotografies i els jugadors foren obsequiats amb un lonx.

UN ESTRATAGEMA DEL DISPESER INDESITJABLE
Portaba la gent al cinema per a buidar-los el pis

Des de fa unes quantes setmanes que la policia cercava uns individus que es dedicaven a robar els pisos utilitzant un sistema completament inèdit.

El procediment era el següent: Un dels lladres s'instalava en una casa com a dispeser, unes vegades sol i d'altres junt amb una dona. Al cap de pocs dies es presentava un altre «soci» de la banda, i fent-se passar per amic i periodista, es feia amic dels amos de la casa i dels altres hostes.

Una volta havia guanyat la confiança de tots, es presentava amb unes entrades per al cinema dient que les hi havien regalat, i se n'anaven al cinema. A la tornada es trobaven que la casa havia estat buidada i que els lladres havien robat totes les robes, joies i objectes de valor que podien.

Durant la setmana passada foren tres les cases robades per aquest sistema i passen de 40.000 pessetes l'import dels objectes robats.

Ahir, en passar per la Via Laietana, davant de la Comissaria General d'Ordre Públic, una de les dones que han estat víctimes d'aquests robatoris, es topà amb el dispeser que li buidà el pis, i demanà que l'agafessin.

Immediatament fou fet un registre a la casa on s'hostatjava últimament,

el qual donà per resultat la detenció de dos individus més i la dona, els quals foren reconeguts pels perjudicats, com a hostes els uns i com amics els altres. També fou trobada una part dels objectes robats.

Els detinguts són: German Segura i Tomé (a.) El Duende, Francesc Arroyo i Maldonado, Rosita Olivé i López i Daniel Hervàs.

El primer ha estat pres i condemnat per fets semblants, i és el que anys endarrera, per les seves gestes, va fer-se mereixedor del sobrenom d'«El dispeser indesitjable».

Tots quatre seran posats a disposició del jutjat.

Waters Cardona. Vergara, 1

FONDA DEL LINCE
Tallers, 11
(ampliació del Lince-Bar)
VIATGERS!
Únic establiment a Barcelona (dins la seva classe) de màxim confort i de màxima economia.

Sorprenneu-vos dels inconcebibles preus que segueixen:

	Pessetes el metre
LLANETES SUPERIORS, bonics quadres escocesos	1'60
TULS I MALLES SEDES, llisos i dibuixos diversos	0'50
RIQUISSIMES LLANES ESCOCESES, gran col·lecció de quadres i colors	4'50
MALLA FANTASIA, per a cortinetes, preciosos dibuixos	0'75
VELS CAPELL, malla fantasia	0'25
VELS MODERNS (mantellines), classe superior, precioses saneles	0'95
BRUSES PUNT SENYORA, llana fina, treball a mà, totes les talles	1'90
BRUSES PUNT SENYORA, molt superiors, ratlles de gran fantasia	2'75
BOINES BASQUES, bona qualitat, extens colorit	1'25
MITGES SEDA, per a senyora	0'50
MITJONS SENYOR, qualitat forta	0'25
MITJONS ESPORT, noi, fantasia, classe resistent	0'25
CAMISETES SENYOR, esport, fines	0'50
LLENÇOLS SUPERIORS, retor fortíssim, tamany monja	3'85
LLENÇOLS SUPERIORS, retor fortíssim, tamany matrimoni	5'75
JOCES ESTOVALLES, quadres color, sòlids i molt forts	5'95
JOCES ESTOVALLES, brodats de molt relleu	4'25
MOCADORS FINS, senyora, 1/2 dotzena	0'90
DRAPS CUINA, forts, saneles color sòlid	0'25
DRAPS CAMUSA, per a la neteja	0'25
FLASSADES COTÓ, mida 60 x 90 cm.	0'25
EDREDONS DOMAS DE SEDA, superiors, miraguano, mida usual	14'75
COLXES SEDA, de gran fantasia i bon resultat	9'90

L A C R U Z

30, Passeig de Gracia, 30

CARTELERA D'ESPECTACLES

TEATRE POLIORAMA

Lupe-Rivas-Cacho
Avui, dilluns, tarda, a les 5.15, i nit, a les 10.15, la comèdia de Muñoz Seca: Trastos viejos i fi de festa. — La funció de la nit serà a honor de Tina Gascó i Cortès, la qual serà proclamada «Miss Poliorama». Hi prendran part els cèlebres artistes Jaume Borràs, Ferran Cortès, Emma Maleras, Miquel Borrull i Maly Cortès. — Demà, nit, estrena de Paso i Estremera: La tanguista.

TEATRE BARCELONA

Companyia del Maria Isabel, de Madrid. Avui, dilluns, tarda: Los quince millones. — Nit, a les 10.30: Antònia Mercè «Argentina», acompanyada per Lluís Galve, pianista, i Salvador Ballesteros, guitarrista.

TEATRE ROMEA

Avui, dilluns, tarda, a les 5.15, la butaca més cara 3 ptes.: Lo que hablan las mujeres, dels Quintero. — Nit, a les 10.15: La verdad inventada, grandios exit de Jacint Benavente. — Demà, tarda, sensacional reposició: La malquerida, per Antònia Herrero.

SALONS CINAES

TIVOLI
Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: El rey del jazz, per John Bole (5.20 tarda i 10 nit); A la luz del candelabro, per Elissa Landi (4.05 i 6.25 tarda i 11.10 nit).

CAPITOL
Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Fugitivos, per Kathe de Nagi (4.05 i 6.10 tarda i 10.55 nit).

CATALUNYA
Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Papá, per Lucien Muratore (4.05 i 6.05 tarda i 10.40 nit).

KURSAAL
Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 9.30: Esclavos de la tierra (4 tarda); Kriss (5.15 tarda i 9.30 nit); La chienne (6.35 tarda i 10.50 nit).

ACTUALIDADES

Rambla de Catalunya, 37. Tel. 11701
Avui, dilluns, Setmana de la fe: Lourdes, formidable reportatge sonor, amb els cants i les pregàries, les processons, la vida de la Bernadeta, etcètera; Capella Sixtina; Terra de Peer Gynt; Pathé Journal. — Sessió continua de les 3.30 a les 12.30. — Preu únic: 1 pta.

AERI DEL PORT

El viatge en l'AERI és com un vol en avió, i en el qual hom pot admirar panorames esplèndids.

XILE CINEMA

Avui, dilluns: Revista; Dibujos; Samarang, sensacional drama exòtic d'amor a la Malàsia; Dime quien eres tú, deliciosa opereta, creació de Liane Haid. — Dijous: Catalina de Rusia.

CINEMA PARIS

Tarda, 4.30. Nit, 9.45.
Dos grans produccions en el mateix programa
Revista. Dibujos. — MARTHA EGGERTH en
EL ZAREWITSCH I
FELIPE DERBLAY

80 ANYS I SENSE XACRES

Ha combatut el seu artrisme, causa de l'artritis escleròtica, amb el CEREBRINO MANDRI que dissol l'acid úric de la sang, remou el dolor reuma. Cura els dolors nerviosos, miganyes, neuràlgies (facials, intercostals, lumbago, cèrbica, etc.), el dolor reumàtic articular (agut i crònic). • Les canusses solen tenir CEREBRINO MANDRI, el preservador de llurs molèsties.
Desseu sempre que contra el dolor, tenim el millor remei. Producte nacional de fama mundial, eficaç i inofensiu.

CEREBRINO MANDRI

CICLES I ESPORTS
SANROMÀ
Balmès, 62 - BARCELONA
BICICLETES ORBEA

CINEMA I TEATRE

COLISEUM

AVUI, ESTRENA

EDMUND LOWE
VICTOR M'LAGLEN
RICHARD ARLEN
ADRIENNE AMES - RALPH INCE

TODO LO CONDENA

Es un film Paramount
QUE I RECORDAREU AMB PLAER

«TODO LO CONDENA»
ES EL FILM NÚMERO 900
DE LA PARAMOUNT

La producció *Todo lo condena* que s'estrena avui al Coliseum, és la número 900 de les realitzades en els estudis Paramount, en el transcurs dels vint anys d'activitat incansable d'aquesta editora al servei del setè art. Aquest esdeveniment se celebrà en els estudis de Hollywood, una vegada acabada la cinta, amb un gran banquet, al qual assistiren tots els directors i artistes de la Paramount, així com també nombroses personalitats del cinema aliens a l'editora. Abans, i com a fi de festa, es projectà aquesta pel·lícula reconeguda per tots els crítics experts del cinema com una de les més interessants que han sortit dels estudis de Hollywood.

Todo lo condena ha estat realitzat per l'animador Erle Kenton, i té, com a principals intèrprets Richard Arlen, Adriane Ames, la parella d'irreconciliables enemics i inseparables companys Edmund Love i Richard Arlen, i l'actor de caràcter Ralph Ince. És una pel·lícula entre divertida i romàntica, d'acció intensa, que no dona un moment de repòs a l'interès de l'espectador, i tenim la convicció que ha de merèixer per part del públic intel·ligent tan calorós elogi com el que li tributaren els tècnics del cinema que assistiren a la seva primera i solemne projecció.

METROPOL

LA FILM PRODUCCION - DUNKER (RADDE)
MARY CARLISLE

LA NOVIA UNIVERSITARIA

Una pel·lícula plena de dinamisme i joventut
Matex
Schmeling - Walker

A SITGES

La festa per a l'elecció de «Miss Warner-Jantzen - Candilejas» va resultar brillantíssima

A la Piscina de l'Hotel Terramar es reuní, ahir, al migdia, nombrosos i selecte públic per assistir a la presentació de les senyoretas aspirants al títol de Miss «Warner-Gantzen-Candilejas», concurs que s'ha celebrat amb motiu de la pròxima presentació al Tivoli d'una gran superproducció espectacular de l'editora Warner Bros, *Desfile de Candilejas*.

La presidència de l'acte era formada pel cònsol dels Estats Units i altres personalitats. El Jurat del Concurs el constituïen els senyors Larraya director del Films Selectes; Barnils, president de la Junta del Casino de Sitges; Schrlensebargue, de la casa Gantzen; Huet, director de la Warner, i Calvet, de l'Empresa Cinaes-Tivoli.

L'orquestra Demon's Jazz, dirigida pel mestre Demon, amenitzà la festa amb diversos números musicals del film *Desfile de Candilejas*, ballats per les Demon's Stars, la col·laboració de les quals donà gran relleu a la festa.

A continuació, gairebé cinquanta senyoretas concursants, amb vestits de bany, oferts per la Casa Gantzen, s'han presentat a l'escenari muntat expressament a la piscina, realitzant una vistosa desfilada, que el públic ha aplaudit.

Seguint l'ordre del programa establert pels organitzadors d'aquest festival, hom ha servit immediatament un vermut Bridge als concursants i actuant, i a continuació un esplèn-

did banquet a la gran sala de l'Hotel Terramar i Terrassa anexas.

A les cinc de la tarda, al mateix Hotel, ha tingut lloc el te d'honor, tornant a desfilat totes les senyoretas inscrites, les quals tornaren a mostrar els darrers models en vestits de bany de la casa Gantzen, que també foren utilitzats en la filmació de la pel·lícula *Desfile de Candilejas*.

Els salons del Terramar on va tenir lloc la desfilada es veieren concorregudíssims. Es calculen en més de dues mil persones que presenciaren aquesta simpàtica festa.

La votació de Miss Warner-Gantzen-Candilejas l'efectuà el mateix públic, mitjançant uns tiquets que havien estat donats prèviament.

Resultà elegida la bellíssima senyoreta Pilar Silva, i com sigui que una altra senyoreta concursant assolí gairebé la mateixa puntuació, el jurat resolgué ampliar fins a dues el nombre de senyoretas electes. Per tant, la senyoreta Anna Garriga obtingué el segon títol de Miss Warner-Gantzen-Candilejas. Intervingueren l'escrutini els senyors Moravits, Vidal i Ribes i Llorenç de Prats.

Tots els actes celebrats resultaren lluidíssims, i fins el temps amb la seva magnificència afavorí els plans dels organitzadors, els quals s'apuntaren un gran èxit. Felicitem, per tant, a la H. U. S. A. de l'Hotel Terramar Palace, de Sitges, i les Cases Warner, Gantzen i Cinaes, pel magnífic festival celebrat.

UN ALTRE TRIPLE PROGRAMA AL KURSAAL

El programa que avui estrena el Kursaal, està integrat per dues grans pel·lícules d'estrena, les quals ens són presentades per Exclusives Febrer & Blay, i una altra en primer reestrena, *Esclavos de la Tierra*.

La Chienne (La Gossa), segons la cèlebre novella de G. de La Fouchardiere, és una de les cintes d'estrena, la pel·lícula d'assumpte realista, d'un fort ambient dramàtic, reflex dels incidents de la vida, amb tot el seu gènere de detalls interessants, el gran animador francès Jean Renoir, el qual ha fet amb aquest film una de les pel·lícules de caràcter social, més pregones, que fins la data s'han portat al lleng.

La interpretació d'aquesta gran cinta corre a càrrec del conegut actor cinematogràfic Michel Simon, que fa en aquesta producció una de les millors creacions de la seva carrera. Junt amb ell torna a reaparèixer la jove i bellíssima estel Janie Marese, de fama mundial.

Kriss, assumpte exòtic, interpretat per nadius de l'illa de Bali (Índia Holandesa), és la segona pel·lícula d'estrena, que completa el programa. La dita cinta està interpretada amb una naturalitat típica, la qual cosa fa que la cinta sigui una magnífica visió de la llegenda d'aquells remots i ignorats països.

Aquesta cinta és explicada en espanyol, per a millor comprensió de les escenes; conté bells i esplèndids exteriors naturals, que donen un gran valor artístic a la pel·lícula, subrellada, encara, per belles composicions musicals.

Com pot veure's, un programa digne d'ésser admirat per la qualitat dels seus components. A la tarda s'exhibeix, junt amb els dits dos films, la formidable cinta *Esclavos de la Tierra*, per Richard Barthelmess, que tant d'èxit obtingué en la seva recent estrena.

EL NOU PROGRAMA D'ACTUALIDADES

Un esforç de la productora Pathé permetrà ara percebre l'ambient autèntic de les peregrinacions per a adorar la Verge de Bernarda, la humil pastoreta que amb les miraculoses aparicions en la Cova de Lourdes ha portat mils i mils de malalts del cos i de l'ànima en aquells llocs beatífics, on tants han trobat el guariment de llurs mals.

El film impressionat per Pathé reuneix d'una manera moderna i atrac-

AVUI
UN GRAN FILM AL

Femmina

con Lien Deyers
Richard Tauber

La sentinella
del amor

(Melodie der Liebe)
Escollar a
RICHARD TAUBER
amb Lien Deyers
és la millor joia
artística del
cinema sonor

LUXE!
PASIÓN!
BONA MÚSICA!

DIMECRES, DIA 9

SOLEMNE ESTRENA

Un mundo de hechiceria
alegre...
Sugestivo...
deslumbrador

DESFILE DE CANDILEJAS

JAMES CAGNEY
RUBY KEELER
DICK POWELL
JOAN BLONDEL

300 girls

TIVOLI

tiva tots els aspectes cristians dels actes que a Lourdes se celebren, així com es compila la biografia de la Santa, recentment canonitzada.

Es en el cinema Actualidades on s'exhibeix avui, dilluns, aquest interessant reportatge sonor, amb el cant i els ritus de les peregrinacions catòliques, processons, etc., que per la seva imponent sublimitat i la profunda fe amb què es celebra fan obrar miracles tots els anys.

UN CONCURS DE L'AJUNTAMENT CESSIÓ DELS PALAUS DE MONTJUÏC PER A MUNTAR ESTUDIS CINEMATOGRAFICS

En la reunió consistorial començada dilluns i acabada ahir, s'acordà la celebració d'un concurs per a cedir, en principi, el Palau de les Misions, i més si calguessin, a les entitats que vulguin muntar estudis cinematogràfics, amb el fi de mantenir la supremacia que des de fa tants anys ve ostentant Barcelona dintre del mercat cinematogràfic espanyol, tant d'edició com de distribució.

El dictamen aprovat pel Ple Consistorial consta de catorze bases, en les quals consten les condicions a què s'hauran de subjectar els concursants i la intervenció que tindrà la representació municipal, purament d'observació dels locals, sense intromissió en la part administrativa de les companyies que puguin fundar-se. Únicament investigará el Consistori municipal la solvència o insolvència dels sol·licitants per a saber si poden o no portar a feix terme la promesa formulada en la sol·licitud de concessió de palaus per a lliurar-los als qui ofereixin majors garanties d'índole artística, econòmica i constant també com a factor decisiu el caràcter nacional de l'empresa, concedir l'usudefruit dels seus immobles a aquells que apareguin més capacitats i ofereixin majors quantitats en concepte de lloguer.

En el mateix projecte es preveu la concessió de terrenys en la part alta de l'Exposició per a l'edificació de nous estudis, i la facultat de poder disposar de totes les instal·lacions en condicions determinades, enclavades dintre de l'Exposició.

AVENIDA AVUI, DILLUNS

El film M. G. M.
ANA, LA DEL REMOLCADOR
per MARIE DRESSLER I WALLACE BERRY
i presentació a Barcelona del film patrocinat pel
CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
Escaladores de las cumbres

Els concursants podran presentar llurs propostes, acompanyades dels documents que justifiquin llur personalitat, en el Registre general de la Secretaria de l'Ajuntament, en el termini d'un mes, a partir de la publicació de les bases a què fem menció en el *Bulletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

En realitat, la decisió del Consistori atorgant a les editores les màximes facilitats per a la realització de films i implantació d'estudis en benefici del desenvolupament artístic i econòmic de la ciutat, mereix tots els aplaudiments.

TIVOLI

A LA LUZ DEL CANDELABRO

amb PAUL LUKAS
Elisa LANDI i Nils ASTHER
Una comèdia del més sorollós ÈXIT!

A més, refés
El Rey del Jazz
en Techni-Color

El més superbí de la
«UNIVERSAL»

ELS JOCS FLORALS

(Continuació de la pàg. 1)

restava assenyalada; però la tasca a fer no podia ésser realitzada pels Jocs Florals. Perquè aquests poguessin realitzar-la hauria calgut, si més no, que el cos d'adjunts s'hagués convertit en una mena d'acadèmia, com proposava el 1879 un altre president, Gonçal Serraclara. Solament així hauria pogut, d'una manera sistemàtica, fer l'estudi de les tares a esmenar i el treball de selecció i unificació preconitzat per Jeroni Rosselló. Els Jocs Florals, tal com eren i han continuat essent, no podien realitzar aquesta tasca.

No ha estat sinó molt ençà del restabliment dels Jocs Florals que es constituí una entitat que ha pogut treballar d'una manera sistemàtica en l'obra de depuració i fixació de la llengua escrita, però aquesta obra comença amb la mateixa renaixença literària, i no cal ponderar com hi contribuïren els Jocs Florals de Barcelona.

Ara, que, en l'absència d'una autoritat reconeguda per tothom, l'obra de millorament empresa fou causa que es produïssin tota mena de divergències entre els escriptors catalans. En els primers temps de la renaixença, el sistema gramatical adoptat era el del català de la decadència.

Quan, el 1894, Eberhard Vogel presidia la festa dels Jocs Florals, podia dir amb raó: «Hi ha un corc que rosegava la moderna literatura catalana: l'anarquia». I quan el filòleg alemany es lamentava que encara no haguéssim sabut crear una llengua escrita ífrica, havia de constatar que, dins els Jocs Florals, s'havia més aviat format un ambient poc favorable a la creació d'aquesta llengua; més aviat s'hi havia vist amb gust que cada escriptor escrivís en el seu dialecte accentuant-ne els trets diferenciats; i, per altra banda, la imposició d'una llengua escrita única, per allò que aquesta havia de tenir forçosament d'artificiositat, no podia sinó desplaure als qui havien fet de l'espontaneïtat una arma per a justificar l'ús del català escrit enfront de l'ús d'una llengua forastera.

L'anarquia que lamentava Eberhard Vogel en el seu discurs presidencial, durà fins a la publicació de les Normes ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans i a l'adopció per aquest del sistema gramatical proposat en la meua gramàtica del 1912. Redactades aquestes normes, en la confecció de les quals havien intervingut escriptors de totes les tendències, Prat de la Riba feia una crida invitant tothom a adoptar-les per tal de posar fi a l'anarquia ortogràfica que tant dificultava la difusió del català escrit i que el feia evidentment inepte per a ocupar dins Catalunya el lloc que li pertocava. La crida de Prat de la Riba era atesa, les normes ortogràfiques de l'Institut eren acceptades tot seguit per la gran majoria dels escriptors i de les publicacions catalanes. Foren sols a oposar-s'hi molts dels qui, dins i fora dels Jocs Florals, s'havien mantingut més fidels al sistema gramatical de Bofarull. Però, malgrat aquesta oposició, l'anarquia ortogràfica va cessar pel fet que, enfront de les normes de l'Institut, l'Acadèmia de Bones Lletres confeccionava unes altres normes, a les quals s'adherien els adversaris d'aquelles.

L'oposició d'aquests era ben explorable: l'adopció de les normes de l'Institut suposava, en ells, de renunciar a certes convencions ortogràfiques que els semblaven intangibles i que havien defensat persistentment, a vegades amb passió, contra les escameses dels innovadors. Jo havia confiat sempre que, en el moment que el català fos declarat llengua oficial i cridat per tant a ésser après i emprat per tots els catalans, ells depositarien patriòticament llur actitud. I així ha estat: l'Acadèmia de Bones Lletres ha publicat, en el seu darrer butlletí, aquesta declaració d'adhesió a les normes ortogràfiques de l'Institut: «Una altra renúncia per part de l'Acadèmia ha estat el del sistema ortogràfic creat per ella quan els estudis filològics no eren encara corrents i defensats en campanyes persistents i enèrgiques. Però la in-

frangible constància d'aquesta defensa, que podia ésser una virtut dins una llure palestra literària, hauria estat funesta si hom l'hagués volgut continuar en el moment que al català, esdevingut idioma oficial de Catalunya, li calia tenir una unitat externa que el fes apte a tots els serveis del poble, avui en ple període constitutiu d'autonomia. És per això que l'Acadèmia ha adoptat les Normes ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans.»

Davant d'aquesta renúncia de l'Acadèmia de Bones Lletres, no sen's ocorregué parlar de vençuts i vencedors. Per a arribar a una ortografia única, ha calgut, ara, que els antinormistes renunciessin a algunes de llurs solucions ortogràfiques; però, qui, un dia o altre, no ha hagut de fer el mateix durant el llarg procés d'elaboració de la nostra ortografia?

Avui podem estar joiosos d'haver aconseguit, no solament aquesta unitat ortogràfica, sinó encara aquella unitat lingüística que ha fet possible l'elevació del català a llengua oficial de Catalunya. Havíem de normalitzar-ne la morfologia i la sintaxi, depurar-ne i refer-ne el lèxic; i, en aquesta tasca, ens ha calgut també lliurar batalles.

Tenim, doncs, encara, davant nostre una grossa tasca a fer. Cal no oblidar-ho, puix que seria funest que, davant els resultats obtinguts, creguéssim que ja era arribada l'hora de cantar victòria, i, còfols, donéssim per acabada la nostra tasca. Es tracta, ara, de consolidar l'obra realitzada, completant-la i difonent-ne la concieixença en la massa parlant catalana. Tasca àrdua, davant la qual jo espero que tots ens esforçarem per tal que no sorgeixin noves divergències entre aquells a qui pertany de realitzar-la.»

EL VEREDICTE

Finit el discurs de mestre Pompeu Fabra, que fou premiat amb forts aplaudiments, el secretari, senyor Rovira i Artigues, donà lectura al veredict segons el qual el Jurat, format pels mantenedors del Consistori dels Jocs Florals, considerava mereixedora de la Flor natural la composició número 278, intitulada Tu; de l'Englantina d'or, la composició n.º 394, A la llengua de la pàtria, i de la Viola d'or i d'argent, la composició número 152, Jesucrist en mi.

HOMENATGE POSTUM ALS MORTS IL·LUSTRES

Un cop acabada la lectura del veredict, el mateix secretari dedicà unes paraules de lloança a les personalitats més rellevants que han mort durant

l'anyada: doctor Freixes i Freixes, Francesc Vinyès, Màrtir Rossell, Ferran Agulló, Rafael Campalans, Mas Fontdevila, Agnès Armengol, Miquel Utrillo, mossèn Cardona, Cebrian, Joan Llimona, Joan Ruiz Porta, i el President de tots els catalans Francesc Macià i Llusà.

Com a homenatge especial a Ferran Agulló, mestre en Gay Saber, es llegí la poesia *L'eixut*.

ELS LLOREJATS D'ENGUANY I LA PROCLAMACIÓ DE LA REINA

Obertes les pliques, resulta guanyador de la primera distinció Josep Janés i Olivé, el qual fou cridat a la presidència. Enmig de grans aplaudiments, el poeta puja a recollir el premi, que consistia en un pomell de lliris rojos, amb la gran llaçada catalana.

A continuació es formà una comissió, presidida pel propi poeta premiat, per tal d'anar a recollir la damisella triada per a reina de la festa. Aquesta fou la senyoreta Margareta Ortega-Polañca, de nacionalitat nord-americana, circumstància que és donada per primera vegada en els anys dels Jocs Florals.

Acollida amb una forta ovació, la reina passa a ocupar el tron presidencial, acompanyada pel poeta i la comissió. La seva entrada fou acollida amb el toc d'*Els Segadors* per part de la Banda Municipal i l'orgue. Com sempre, fou el moment més espectacular de la festa per tants conceptes històrics.

Després de proclamada la senyoreta Ortega reina de la festa, el poeta senyor Janés i Olivé llegí la composició objecte de la màxima distinció dels Jocs Florals.

TU

Sicut lilium infer spinas, sic amica mea inter filias. — Càntic dels Càntics, cap. II, vers. 2.

Viure per Tu, només.
Oblidar que hi ha mars i hi ha navilis i horitzons i camins.
Oblidar que els ocells estenien les ales, que al final de les rutes hi ha països [inedits], que després de les nits vindrant, blanques, les albes.

Oblidar-me de tot llevat de Tu.

No saber que aquells llums volen dir la ciutat.
No saber que els estels són resplendors de les ciutats del cel.
No saber res, sinó Tu.

Només saber que el llac està tranquil perquè el Teu braç ha acariciat les [aigües].

Només saber que els miralls no són [orbs] perquè Tu t'hi miraves.

Només saber que canten els ocells

perquè Tu també cantes.
Només saber que el pallaso ha plorat perquè Tu no el miraves.
Saber que el collaret plorava perles per l'enyor d'abraçar-Te.

Per què floririen les roses si no tinguessin el Teu perfum?
Per què vindrien les albes si no haguessis alçat el braç?
Per què seria Primavera si no haguessis mirat el món?

ILLUSIÓ DEL TEU VESTIT DE NÚVIA

T'ha vestida de núvia ma complaença [illusa] i un oreig de tristeses T'ha despullat [de flors].
(Adéu illusió que et perdies, difusa en les flors esfullades que vestien son [cos] amb vels de núvia, pallids de la blanca [cor profusa].
Adés Eres talment una espiga madura [dura] de totes les tendreses que no han [tingut destí]; l'enlla de Ta presència es pressentia, [pura] o cadena de fruits nascuts del Teu [sofrit] que serien, de Tu, l'estela que perma-

[dura] I era el presentiment de la Teva im- [minència] que m'ha poblat la sang i el cor, de [fortituds] per fé infinit, en mi, el goig de Ta [presència].
I Eres com una gemma unguada de [virtuts] tan clares, que he temut de la possi- [ble absència] quan la Teva presència era només fo-

[llia] i les teves carícies eren l'oreig i el [vent] diluïts en la llum que l'esguard m'a- [clarava].
T'he estimat temerós d'estimar un [pensament]: Et mirava tan alta que el desig se'm [perdia]..
Eres Tu, per a mi, com una ala iri- [sada] de crisàl·lida, encesa de dalits d'alça [el vol], que et contacte quiet de la mà i la [mirada]

desfaria... O polsim d'irisat tornasol de les ales, velluts de claró delicada! T'ha vestida de núvia ma complaença [ça illusa] i un oreig de tristeses T'ha despullat [de flors].
Deixa que el vel de núvia, d'una seda [difusa] de carícies, Te'l posin, cenyits entorn [del cos], els meus braços i el somni de besar [que m'abrusa].

Segons el resultat del veredict, foren premiats amb l'Englantina d'or, Joan Llangueres, per la seva oda *A la llengua de la pàtria*; amb la Viola d'or i d'argent, Manuel Bertran i Odiola, per la seva poesia *Jesucrist en mi*.
Segons decisió del Cos de mantenedors, enguany s'han suprimit els accessaris, i s'han creat els premis extraordinaris, els quals han estat distribuïts com es detalla més avall.

La copa «Narcís Oller» correspongué a Leandre Amigó, per la seva prosa *Ernest*, esboç psicològic. El premi Dolores Montserda, a Miquel Seceres, pel seu poema *Sant Josep Oriol*.

Foren honorats, amb premis extraordinaris, Salvador Perarnau, pels seus *Poemes de jardí*; mossèn Ramon Garriga, per la poesia *A la Primavera*; Felip Grauges i Camprdoner, per la poesia *El plor de les campanes*; i Domènec Parramon, per *Arpegis en to menor*.

La totalitat d'aquestes poesies foren llegides per llurs propis autors, als quals el públic aplaudí amb força entusiasme.

El mateix Jurat concedí el premi Rasternath a Sebastià Juan Arbo, per la seva novel·la *Terres de l'Ebre*, i el Premi Concepció Rabell, a Alfonso Maseres, per la seva producció *Estampes*.

Cridats tots els premiats, recolliren els premis de mans de la reina de la festa, sempre acompanyats pels aplaudiments de tots els assistents a la solemnitat.

NOU MESTRE EN GAI SABER

En virtut del que es disposa a l'estatut del Consistori dels Jocs Florals, tenint en compte que el senyor Joan Llangueres ha obtingut tres dels principals premis concedits per la institució, el president del Cos de mantenedors demanà que volgués acceptar el títol de Mestre en Gai Saber, que fou concedit acté seguit per la reina de la festa a l'esmentat senyor Llangueres.

EL DISCURS DE GRÀCIES

Finalment es llegí el discurs de gràcies, del qual n'és autor enguany el mantenedor de Calders, senyor Antoni Busquets i Punset.

El magnífic discurs del senyor Busquets i Punset, per no haver pogut venir aquest a Barcelona, fou llegit pel senyor Bru Romeu i Castillo.

Per manca d'espai no és possible de donar el text de l'encertada peça literària, la lectura de la qual cloqué la festa.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A LA FESTA DELS JOCS FLORALS

Com hem fet constar, l'honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, assistí a la festa dels Jocs Florals. Entrà a la sala acompanyat de totes les autoritats i del Cos d'adjunts dels Jocs Florals, i invitats oficials.

Quan s'hagué proclamat la reina i el poeta llorejat amb la primera distinció hagué rebut aquesta, el President de la Generalitat es retirà de la sala, per tal d'acudir a un altre acte.

El senyor Companys, tant en arribar com en sortir, fou complimentat amb tot l'afecte per les altres autoritats i el Cos d'adjunts dels Jocs Florals, així com també per les altres personalitats allí presents.

Per part del públic també fou saludat amb tot l'afecte i respecte, i fou aplaudit. En retirar-se el president de la Generalitat, ocupà la presidència de les autoritats el conseller de Cultura, senyor Gassol.

L'ACTE ES DONA PER ACABAR

Acabada la lectura del discurs de gràcies, a dos quarts de sis de la tarda es donava per acabada la festa dels Jocs Florals d'enguany.

Les autoritats, reina de la festa, poetes i escriptors premiats, cos d'adjunts, mantenedors i altres personalitats, es retiraren de la Sala formant comitiva, i saludats amb forts aplaudiments per part del públic. La Banda Municipal tornà a entonar *Els Segadors*, i els aplaudiments es prolongaren.

BANCA DEL MOBLE

Exposició: Ronda de Sant Antoni, 35 - Casanova, 1
Floridablanca, 154 i 156 - Telèf. 31118
Tallers: Floridablanca, 59-Telèf 32414

60 DORMITORIS
60 MENJADORS
50 SALONS
50 DESPATXOS

Mobles en laquè
Gran varietat en l'estil modern
Facilitats de pagament

Aquesta casa fa el transport de mobles a domicili per tot Espanya amb un recàrrec de 0'50 ptes. per quilòmetre de distància, i el muntatge i risc corre al seu càrrec.